

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 18 Ἰουνίου 1812, ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10 π. μ. συνελθόντων δεκαοκτὼ ἐταίρων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἰς γενικὴν συνέλευσιν, προσεφώνησεν αὐτοὺς ὁ ἀντικ πρόεδρος τῆς Ἐταιρίας Σπ. Φιντικλῆς, ἀντὶ τοῦ ἀποδημοῦντος προέδρου Φιλίππου Ἰωάννου. Ἡ προσλαλιὰ αὐτοῦ ἀνεφέρετο εἰς τὰ περὶ βλαβῶν, ἐπιχειρουμένων κατὰ τῶν ἀρχαίων μνημείων, καὶ ἀνεζήτηε τὰ μέσα τῆς θεραπείας τοῦ κακοῦ· ἐφ' ᾧ καὶ ἐγένετο συζήτησις τις καὶ πρότασις παρ' ἐνὸς τῶν ἐταίρων, νὰ διορισθῶσι κατὰ τὰς ἐπαρχίας τοῦ βασιλείου ἄνδρες τινὲς ἐπιμελησόμενοι τῶν ἀρχαίων, αὐτοὶ μὲν ἄμισθοι, ἔχοντες δὲ τὴν ἐξουσίαν νὰ μισθώνωσιν ἄλλους χρήμασι τῆς Ἐταιρίας πρὸς ἐκτέλεσιν ἀναγκαίων τινῶν ἔργων. Ἐπειδὴ δὲ τὸ πρᾶγμα ἐφάνη ἔχον δυσκολίας, ἀφέθη εἰς τὴν κρίσιν τοῦ μέλλοντος συμβουλίου, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, νὰ δοκιμάσῃ τοιαύτην τινὰ ἐνέργειαν, συμφώνως καὶ πρὸς τὸν κείμενον ἀρχαιολογικὸν νόμον. Περὶ τούτου δὲ τοῦ νόμου ἀνεκοινώθη εἰς τοὺς ἐταίρους, ὅτι μετατυπωθεὶς ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ συμβουλίου μετὰ καὶ σχετικῶν τινῶν ὑπουργικῶν ἐγκυκλιῶν εἰς ἴδιον φυλλάδιον μέλλει ὅσον οὔπω νὰ σταλῇ εἰς τὰς τοπικὰς τοῦ βασιλείου ἀρχὰς, ἵνα τὸν ἔχωσι πρόχειρον καὶ συμμορφῶνται κατ' αὐτόν.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ γραμματεὺς ἀνέγνω τὴν ἐκθεσιν τῶν ἐν τῷ ἔτει πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, ἔχουσαν ὡς ἐξῆς·

Κύριοι,

Τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐνιαυσίων ἔργων τῆς Ἐταιρίας προτάσσομεν τὰ περὶ τῶν ἐταίρων, τῶν παρεχόντων τὰ μέσα, δι' ὧν τελοῦνται τὰ ἔργα. Ἐν τῷ ἔτει τούτῳ ἐνεγράφησαν νέοι ἐταῖροι εἴκοσι καὶ εἷς. Ἐκ τοῦ ὅλου δὲ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῷ μητρώφῳ ἐγγεγραμμένων ἀπεβίωσαν 6, ἐν οἷς καὶ ὁ μακαριότης Γιαννάκης Χατζηπέτρου, παρ' οὗ ἔχει λαβοῦσα

πρὸ ἐτῶν ἢ Ἑταιρία δωρεὰν μίαν μετοχὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ καρποῦται τὰ μερίσματα· συνδρομὴν δὲ κατέβαλον ἐντὸς τοῦ ἔτους 151, καὶ δὴ 86 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις, 18 ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου, 47 δὲ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων θέλουν δημοσιευθῆ ἔν τελεῖ τῆς ἐκθέσεως ταύτης.

Ἐν γένει δὲ περὶ τῶν συνδρομῶν τῶν ἐταίρων καὶ τῶν ἄλλων τοῦ ἔτους εἰσπράξεων θέλει ἐκθέσει τὰ προσήκοντα ὁ ταμίας μετ' ὀλίγον. Ἡμεῖς δὲ ἐξαίρομεν ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα τῶν πρὸς τὴν Ἑταιρίαν ἐλευθεριωτέρων, τῶν δόντων ἀπὸ 100 δρ. καὶ ἀνωτέρω. Ὁ ἐν Μασσαλία Ἰερὼν. Βαλλιέρης ἔδωκε δρ. 1164.80, ὁ ἐν Πετροπόλει Ἰω. Κοντογιαννάκης δρ. 1120, ὁ ἐν Μασσαλία Ἄνδρ. Βαλλιάνος δρ. 784, ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἰω. Ἀντωνιάδης δραχ. 500, ὁ ἐν Ὀδησσῷ Ἰω. Βουτσινᾶς δραχ. 200, ὁ ἐν Μασσαλία Δημ. Βασιλείου δραχ. 128, ὁ ἐν Βιέννῃ Σίμ. Σίνας δραχ. 100. Εἶναι δὲ καὶ δύο κοινὰ ἤτοι σωματεῖα κατατακτέα ἐν τοῖς ἐλευθερίοις, τὸ ἡμέτερον Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον διὰ δρ. 1000, καὶ ὁ δῆμος Ἐρμουπολιτῶν διὰ δρ. 200.

Ἐκ τῶν ἔξω τῶν Ἀθηνῶν ἐπιτρόπων τῆς Ἑταιρίας οἱ ἐν τῷ ἔτει τούτῳ ἐνεργήσαντες προθύμως καὶ διὰ τοῦτο ἄξιοι τῆς ἡμετέρας εὐγνωμοσύνης εἶναι ὁ ἐν Καλκούττα τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν ἀρχιμανδρίτης Δαμασκηνὸς Παπασπυρόπουλος, ὁ τέως ἐν Μασσαλία πρόξενος Γερ. Μαυρογιάννης καὶ ὁ ἐν Πετροπόλει ἰατρός Γεώργ. Συμβουλίδης.

Ἔργα δὲ ἀρχαιολογικά, εἰς ἃ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν εἰσπραχθέντων ἔδαπανήθη, εἶναι τὰ ἑξῆς·

Πρῶτον ἀνασκαφαί. Πέντε δὲ ἐγένοντο. Τούτων προτέρα τῷ χρόνῳ εἶναι ἢ ἐκ τοῦ παρελθόντος ἀρχαιολογικοῦ ἔτους ἐξακολουθήσασα ἐπὶ βραχὺ καὶ ἐν τούτῳ μέχρι τέλους Ἰουλίου, ἢ ἐν τῇ περιοχῇ τῶν γιγάντων ἐν Ἀθήναις, πρὸς βορρᾶν τοῦ ναοῦ τῆς Παναγίας Βλασσαροῦς. Ἐτελείωσε δὲ τότε, διότι εἶχεν ἐκλείψει ὁ ἐν τῇ περιοχῇ ἐκείνῃ περικλειστος χῶρος, ὃν εἶχαμεν ἀνασκάψιμον καὶ περαιτέρω δὲν ἠδυνάμεθα νὰ προβῶμεν πρὸς ἀνίχνευσιν καὶ τοῦ ὑπολοίπου τῆς οἰκοδομῆς μέρους τοῦ χωροῦντος ὑπὸ γῆν εἰς τὰ παρακείμενα ἰδιωτικὰ οἰκόπεδα καὶ τὰς ὁδοὺς, τοῦθ' ὅπερ ἡμῖν πάντοτε συμβαίνει, καὶ οὕτω τρεπόμεθα ἐπὶ ἄλλα ἔργα ἐν τόποις, οὓς τυχὸν προσεκτίσατο ἐν τῷ μεταξὺ τὸ δημόσιον καὶ παρέδωκεν ἡμῖν εἰς ἀνασκαφὴν, ἕως

οὐ καὶ οὗτοι ἐκλείψωσι καὶ πάλιν ἄλλων τὴν πρόσκτησιν περιμένομεν. Περὶ δὲ τῆς ἐν λόγῳ ἀνασκαφῆς τίποτε νέον σήμερον δὲν ἔχομεν νὰ εἰπώμεν πρὸς ὑμᾶς, διότι πᾶν τὸ ῥητέον περιελήφθη εἰς τὴν πρὸ δέκα μηνῶν δημοσιευθεῖσαν ἐτησίαν ἔκθεσιν τῆς Ἑταιρίας, ἐν ἣ καὶ τὸ σχέδιον τῆς οἰκοδομῆς ἐδόθη, ἐφ' ὅσον ἕως τότε εἶχεν ἐξακριβωθῆ· ἐδᾶπανήθησαν δὲ εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἐντὸς δύο μηνῶν τούτου τοῦ ἔτους δρ. 1818.90.

Βα ἀνασκαφῇ μικρὰ ἐγένετο ἐν Πειραιεῖ. Ἐπειδὴ ἡ δημαρχία Πειραιῶς κατὰ τὸ παρελθὸν φθινόπωρον ἰσοπεδοῦσα τὴν ὁδὸν Σαχτούρη εὔρεν κατὰ τὸ ὑψηλότατον αὐτῆς μέρος ὑπόγειόν τινα δεξαμενὴν μετὰ φρέατος καὶ συρίγγων καὶ τεμάχια τινα Δωρικῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἐκεῖ που κατακεχωσμένα καὶ στρωσίν τινα μεγαλόλιθον ἥρεμα ἀνωφερῆ καὶ ἐπιγραφάς τινας, ἐν αἷς μία μάλιστα εἵλκυσε τὴν περιέργειαν πολλῶν, ἅτε οὕσα μέρος καταλόγου τραγωιδιῶν καὶ κωμωδιῶν τῶν Ἀττικῶν ποιητῶν, ἐπειδὴ δ' ἐπὶ πᾶσι πλησιέστατα ἐκεῖ πρὸς δυσμὰς ἐφαίνοντο ἰσογειῶς γραμμαῖ τινες θεμελίων λίθων, οἰκοδόμημά τι δημόσιον ὑπεμφαίνουσαι, ὃν εἰς σχέσιν τινα πρὸς τὴν εἰρημένην στῶσιν, ἐκρίθη εὐλογον ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας νὰ ἐξακολουθήσῃ δαπάνη τῆς Ἑταιρίας τὸ ὑπὸ τῆς δημαρχίας Πειραιῶς ἐπιχειρηθὲν ἔργον, καὶ ἐγένετο οὕτως, ἐπιστατούντων τινῶν τοῦ συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας μελῶν. Ἐκαθαρίσθη ἡ δεξαμενὴ, τὸ δὲ φρέαρ καὶ αἱ σύριγγες ὄχι ἐντελῶς, διὰ τε ἄλλας δυσκολίας καὶ διὰ τὰς πολλὰς τότε βροχάς. Ἐπειδὴ δὲ ἐδέησε νὰ καλυφθῆ χάριν τῆς ὁδοῦ τὸ χάσμα, κατεσκευάσθη θόλος ὑπεράνω τῆς καθόδου, ὥστε νὰ εἶναι δυνατὸν καὶ ἄλλοτε ποτε νὰ ἐξετασθῶσιν ἀκριβέστερον τὰ ἐκεῖ, αἱ δὲ ῥηθεῖσαι θεμέλιοι γραμμαῖ μετρίως πως ἀνηρευνήθησαν, καὶ τὸ ἔργον ὁπωςδήποτε ἔληξε, γενομένης δαπάνης δραχ. 273.23. Καὶ δὲν εὔρομεν μὲν ὅ,τι μάλιστα ἐζητοῦμεν, τὴν συμπλήρωσιν τοῦ δραματικοῦ καταλόγου, καὶ σαφές τι λείψανον οἰκοδομῆς Δωρίου ῥυθμοῦ, εὑρέθησαν ὅμως ἄλλα τινα ἀρχαῖα γλυπτὰ καὶ ἐνεπίγραφα τεμάχια ὄχι ἀνάξια λόγου, ἀφοῦ μάλιστα καὶ περαιτέρω τὸ τῆς δημαρχίας ἔργον ἐχώρησε, στραφὲν πρὸς τὴν ὁδὸν Σωκράτους, ἥτοι (παραλειπομένων ἄλλων) ἐπιγραφή τις περὶ συνδρομῶν εἰς κατασκευὴν θεάτρου ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐν ψήφισμα εἰς τιμὴν πολιτικοῦ τινος ἀνδρός

ἐπισήμου ἐκ τῶν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀράτου (*). Τὰ ἀνευρεθέντα μετεκόμισεν ἐπιμελῶς ἡ δημαρχία Πειραιῶς εἰς τὸ ἐν τῇ σχολῇ τῶν Ἴωνιδῶν δημοτικὸν Μουσεῖόν τῆς, διὰ νὰ εἶναι προσιτὰ εἰς πάντας τοὺς φιλαρχαίους.

Ἡ ἀνασκαφὴ, μῆνας 3 1|2 διαρκέσασα, εἶναι ἡ γενομένη ἐνταῦθα ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ δυτικοβόρειον ἄκρον τῆς πόλεως ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ τῆς πρὸς τὰ ἑλαιοτριβεῖα ἀγούσης, ἔνθα πρὸς τινα γεφυρίω χειμάρρου κατερχομένου ἐξ ἀνατολῶν ἦσαν χωράφια καὶ οἰκίσκοι τινὲς τοῦ μακαρίτου Ἰω. Βαρύκα, ὅστις ἀποθανὼν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος φθινοπώρου κητέλιπε ταῦτα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἄλλους. Καὶ ἐπειδὴ τὸ Πανεπιστήμιον ἐμελλε νὰ λάβῃ τὸ τρίτον αὐτῶν, ἄδηλον δὲ ἦτο, ποῖα θὰ τῷ λάχῃσι κατὰ τὴν διανομὴν, ὁ δὲ τόπος ὁ προρρήθεις ἐφαίνετο, ὅτι ἠδύνατο νὰ ὑποκρύπτῃ ἀρχαῖα μνήματα, ἅτε ὦν κατὰ τὴν γραμμὴν τὴν ἐν γένει ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Ἀκαδημίαν, διὰ ταῦτα ὁ τοῦ ἔτους πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου ὡς εἰς τῶν ἐκτελεστῶν τῆς τοῦ Βαρύκα διαθήκης, καὶ ἐνταυτῷ μέλος τοῦ συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας Εὐθ. Καστόρχης ἐπρότεινε πρότασιν ἀποδεκτὴν γενομένην παρά τε τῶν λοιπῶν τῆς διαθήκης ἐκτελεστῶν καὶ τοῦ συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας, ἣτις ἦτο, νὰ γίνῃ πρὸ τῆς διανομῆς τῶν χωραφίων ἀνασκαφὴ ἐν τῷ ῥηθέντι τόπῳ δαπάνη τῆς Ἑταιρίας, ἐπὶ τῷ ὄρω, ἂν κατὰ τὴν διανομὴν δὲν ἤθελε λάβῃ τὸ Πανεπιστήμιον τοὺς ἀγροὺς τούτους, νὰ γεμισθῶσι πάλιν τὰ ἀνωρυγμένα μέρη, πᾶν δὲ κινήτῳ ἀρχαῖον, ὃ ἤθελεν εὔρεθῆ, νὰ περιέλθῃ εἰς κτῆσιν τῆς Ἑταιρίας.

Ἦρξατο λοιπὸν τὸ ἔργον ἀπὸ τῆς 17 Σεπτεμβρίου παρελθόντος ἔτους, ἐπιστασία μελῶν τινῶν τοῦ Συμβουλίου, καὶ διήρκεσε μέχρι τέλους Δεκεμβρίου, ὅτε ἐπαύθη δι' ἑλλειψιν χώρου, δαπανηθέντος ποσοῦ 2594.75. Ἰδοῦ δὲ τί ἔδειξεν ἡ σκαφὴ. Τάφους πρῶτον κειμένους σποράδην καὶ διαφόρου κατασκευῆς, μάλιστα δὲ λάρνακας πολυκομματους, πιθανῶς τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, αἵτινες ἐμπεριείχον μικροῦ λόγου ἄξια κτερίσματα τῶν συνήθων, τὸ πλεῖστον δὲ μόνον φύλλα χρυσοῦ, ὧν συνηγόμεν

(*) Αἱ δύο αὐται ἐπιγραφαὶ ὡς καὶ ὁ δραματικὸς κατάλογος ἐδημοσιεύθησαν ὕστερον ἐν τῷ ἀ. τεύχει τοῦ νεωστὶ ἀρξαμένου νὰ ἐκδίδεται Ἀθηναίῳ, σελ. 3—14.

περὶ τὰ 15 δράμια, μνηῆμα δὲ οὐδὲν ὄρθιον ἰστάμενον εὐρέθη, οὔτε ὁδὸς τις ἢ στοίχος μνημάτων ἀνεγνωρίσθη, κιο-
νίσκοι τινὲς ὁμῶς ὀλίγοι ἐνεπίγρφοι κατακείμενοι ἐδῶ
καὶ ἐκεῖ καὶ τεμάχια ὀλίγα ἀναγλύφων συνελέχθησαν, ἔτι
δὲ μία λιθίνη ραβδωτὴ γάστρα μετὰ πώματος, ὅσα ἐνέ-
χουσα κεκαυμένα, καὶ ἐν εὐμέγεθες ὑάλινον στρογγυλὸν δο-
χεῖον μετὰ πηλίνου πώματος ὡσαύτως ὅσα ἐμέχον. Οἰκο-
δομήματος δὲ τινος ἱκανῶς εὐρυχώρου, ἀλλ' ὅχι ἐπιμελοῦς
κατασκευῆς εὐρέθησαν τὰ θεμέλια ἐμφαίνοντα διάθεσιν τῶν
χωρισμάτων ἀξίαν περιεργείας, τὰ ὅποια ὁμῶς δὲν ἠδυνή-
θημεν νὰ παρακολουθήσωμεν καθ' ὀλοκληρίαν, ἅτε εἰσχω-
ροῦντα ὑπογείως εἰς ἰδιωτικόν που ἐκεῖ περιβόλιον, περαι-
τέρω δὲ πρὸς βορρᾶν γραμμαῖ τινες θεμελίων τοίχων ἀνε-
φάνησαν, ἄλλοῖαι αὐταί. Ταῦτα τὰ κτίσματα ὡς καὶ τὴν
θέσιν καὶ τὴν ἀκριβῆ διεύθυνσιν τῶν λαρνάκων καὶ ἐν γέ-
νει τὸ ὄλον τῆς ἀνασκαφῆς ἐσχεδίασεν ὁ ἡμέτερος συνά-
δελφος Ἰω. Παπαδάκης, ὁ ἐν τοῖς τοιοῦτοις τῶν ἔργων
προθυμότατος καὶ μέλλει τὸ σχέδιόν του νὰ τυπωθῆ ἐν
τέλει τῆς παρούσης ἐκθέσεως.

Δη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἐν *Χαιρωρεῖα*
τῆς Βοιωτίας ἐν τοῖς ἀγροῖς τῆς κ. Φιοροῦλλας Διοβουινιώ-
του, αἰτήσῃ αὐτῆς, κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ παρελθόντος χει-
μῶνος, τῇ δαπάνῃ δραχ. 1316.90. Εὐτυχῶς δὲ εἰς τὸ ἔρ-
γον τοῦτο ἠδυνήθη νὰ ἐπιστατήσῃ ὁ κυρίως εἰς ἐπιθεώρη-
σιν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχαιοτήτων σταλεῖς ὑπὸ τῆς
Ἑταιρίας Π. Σταματάκης, ὅστις μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν
τοῦ ἔργου καὶ ἐπεμψεν ἡμῖν ἐκθέσεις λεπτομερεῖς περὶ τῶν
ἀνασκαφέντων ἐκεῖ ἀρχαίων, ἰδίως ἐπιγραφῶν ἀξίων λόγου
περὶ ἀναθέσεως δούλων καὶ τιμητικῶν τινῶν βάθρων, τὰ
ὅποια πάντα ἐκεῖ συναχθέντα ἠσφαλίσθησαν ἐν καταλλή-
λῳ τόπῳ, περὶ οὗ θὰ εἰπωμέν τι καὶ κατωτέρω. Ἐπι-
ζόμενον δὲ εἶναι αἱ ἐκθέσεις τοῦ ἐπιστατοῦντος ἢ ἐπιτομῇ
αὐτῶν νὰ δημοσιευθῶσιν ἐν οἰκείῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ.

Τὸ Συμβούλιον δὲν ἐδίστασε νὰ δαπανήσῃ χρήματα τῆς
Ἑταιρίας καὶ ἐν ἰδιωτικῷ κτήματι, ἅτε πειθόμενον, ὅτι
πάντως ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς ἀρχαιολογίας ἤθελε γίνῃ ἡ σκαφὴ
καὶ θέλον νὰ γνωρισθῆ καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασι-
λείου ἢ τῆς Ἑταιρίας ἐνέργεια.

Ἐν ἔργον μικρὸν εἰς ὃ ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸν παρελ-
θόντα χειμῶνα δρ. 102.80 μόλις δυνάμεθα νὰ χαρακτη-

ρίσωμεν ὡς ἀποπειρατήριον ἀνασκαφῆν, μάλιστα διότι ἀπέτυχεν. Ἐν αὐτῇ οἰκίᾳ τινὸς ἀντικρὺ τῆς νοτιοδυτικῆς γωνίας τῆς ἐνταῦθα Ἀττάλου στοᾶς, ἐγένετο σκαφὴ ἡμέρας τινὰς, ἰσχυρίζομένου τοῦ οἰκοδεσπότου, ὅτι ὑπάρχουσι ὑπογείως θεμέλια κτίσματος ἀρχαίου σημαντικά· ἀλλὰ τὰ ὀφθέντα παρὰ τοῦ Συμβουλίου δὲν ἦσαν τοιαῦτα, οἷα νὰ παρακινήσωσιν εἰς περαιτέρω ἐξακολούθησιν ἐπ' ἀδήλω ἐκβάσει.

Ἐν δὲ ἀνασκαφῇ, δικαίως δυναμένη νὰ κληθῆ οὕτως, ἐπεχειρήθη ὑπὸ αἰσίουσ οἰωνοῦς τῇ 15 τοῦ παρελθόντος μηνὸς Μαΐου ἐνταῦθα, πρὸς δυσμὰς τῆς πόλεως καὶ βορειανατολικῶς τοῦ ἐκκλησιδίου τῆς ἁγίας Τριάδος, παρὰ τὴν ποτὲ μικρὰν στακτοθήκην. Τὸ Συμβούλιον δηλ. ἀφοῦ εἶδεν ὅτι δὲν ἐτελεῖτο ἡ ἐξαγορὰ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς τῶν δύο δημοσίων μνημάτων (τῶν Κερκυραίων πρέσβειων καὶ τοῦ τῆς Σηλυμβρίας προξένου) χώρου, ἔνθα μάλιστα ἤθελε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ Δεκεμβρίου 1870 διακοπεῖσαν ἀνασκαφῆν τῶν μνημάτων τῆς νεκροπόλεως μετ' ἐλπίδος, ὅτι κατ' εὐθειᾶν οὕτω χωροῦν πρὸς τὴν νῦν πόλιν, ἤθελεν ἔλθει κατ' ἀνάγκην καὶ προσαρᾶξῃ, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὸν περίβολον τοῦ ἄστεος, ἴσως καὶ εἰς αὐτὸ τὸ τεθρυλημένον Δίπυλον, ἀφοῦ, λέγω, εἶδε τὸ Συμβούλιον ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ οὕτως, ἀσμένως ἐπελάβετο ἄλλης εὐκαιρίας νὰ σκάψῃ περὶ τοὺς αὐτοὺς μὲν τόπους, ὀλίγον δὲ βορειότερον, ἐκεῖ δὴ ἔνθα πρὸ μικροῦ εἶπα· διότι ἐκεῖ εἶχεν ἐσχάτως τελεσθῆ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἡ ἀγορὰ ἐνὸς γηπέδου καὶ ἐντὸς αὐτοῦ, ἀνεξαγοράστου ἔτι ὄντος κατὰ τὸ ἔτος 1866 γενομένης μικρᾶς τινος ἀποπειρατηρίου σκαφῆς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, εἶχεν ἀναφανῆ πυλῖς τις τοῦ ἀρχαίου περιβόλου, ἣτις ὕστερον πάλιν ἐξ ἀνάγκης κατεχώσθη. Πρὸς ἐκεῖνο δὲ τὸ μέρος προφανῶς διευθύνετο καὶ ἡ γραμμὴ τοῦ ἐκ παντοίων μεγάλων λίθων τείχους ὅπερ πρὸ ἐτῶν ἀνεφάνη παρὰ τὸ βόρειον χεῖλος τῆς παλαιότερας ὁδοῦ Πειραιῶς· ἦτο δὲ πιθανώτατον ὅτι θὰ ἔφθανεν αὕτη ἡ γραμμὴ καὶ εἰς τὸ πρὸς βορρᾶν κατωφερὲς ἐκεῖνο μέρος, ἔνθα τὸ ρεῦμα τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἀκαθάρτων ὑδάτων κατερχόμενον ἐπικλύζει κατ' ὄρυχάς τινας λίθους καλῶς συνημμένους· πάντα ταῦτα σημεῖα τοῦ ὑπὸ γῆν πιθανῶς μέχρις ὧδε διήκοντος περιβόλου. Καὶ δὲν διεψεύσθημεν τῶν ἐλπίδων· διότι εὐθὺς τῇ ἐπαύριον

τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔργου, ὡς 15 μέτρα νοτιώτερον τοῦ ρεῦματος εἰς βάθος μέτριον ἀνεκαλύφθη ἢ τοῦ τείχους γραμμῆ καὶ μία στήλη λίθου Ἰμηττείου ἐρειδομένη πρὸς τῷ τείχει, ἰδρυμένη δὲ στερεῶς ἐπὶ ἰδίας πυρίνης βάσεως καὶ ἔχουσα ἐπιγραφὴν ἀξιοπερίεργον δις τὴν αὐτὴν, καὶ κατὰ τρόπον ἰδιόρρυθμον ὅλως καὶ μοναδικὸν ἴσως μέχρι τοῦδε· διότι ἐφ' ἑκατέρου τῶν πλατέων προσώπων τῆς στήλης τῶν βλεπόντων ἔνθεν μὲν πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολὰς, ἔνθεν δὲ πρὸς νότον καὶ δυσμὰς ἀναγινώσκονται γράμμασι πλαγίοις, φερομένοις δὲ πρὸς τὰ κάτω, ἐν ἐνὶ στίχῳ τὰ ὄρος Κεραμεικοῦ.

Εἶναι ὁ ὄρος οὗτος ἐκ τῶν πολλῶν ποτε ὁμοίων ἐν διαφόροις τῆς πόλεως μέρεσιν ἀνεστηλωμένων ὁ πρῶτος ἀνευρεθεὶς ὀρθός, καὶ ὡς τοιοῦτος παρέχει ἡμῖν ἐλπίδας ἀνακαλύψεως εἰς τὸ μέλλον καὶ ἄλλων, ἵνα λάβῃ ποτὲ οὕτω σύστασιν ἐδραϊάν ἢ γνῶσις τῆς Ἀθηναϊκῆς τοπογραφίας καὶ μὴ κυμαίνεται κατὰ τὰ ἀνεμοφυσήματα τῶν εὐχερῶς πάνυ τοπογραφούντων. Δὲν θέλομεν νὰ εἴπωμέν τι δυσχερὲς κατ' αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ βαρυθυμήσῃ τις, ἐνθυμούμενος μόνον τὸ ποσάκις καὶ ποσαχῶς κατὰ τὰς τρεῖς τελευταίας δεκαετηρίδας μετετοπίσθη ἐν τοῖς βιβλίοις καὶ τοῖς χάρταις ἢ τῶν πάλαι Ἀθηνῶν ἀγορά. Ἀλλ' ἢ σπουδαιότης τοῦ ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν εὐρεθέντος ὄρου τότε θὰ ὁμολογηθῆ ἀληθινή, ὅταν βεβαιωθῆ, ὅτι εἶναι, ὅπως φαίνεται, ἀραρότως ἰδρυμένος, ἐφ' ἧς ποτὲ ἐτέθη θέσεως. Τοῦτο δ' ἐλπίζομενον εἶναι προσεχῶς νὰ γείνη, ὅταν ὁ πέριξ τόπος ἐντελῶς καθαρισθῆ. Τότε δὲ καὶ ἡ νῦν διὰ τὴν τοπογραφίαν ὑποσκότεινος ἔννοια τῶν γραμμάτων τοῦ ὄρου, γεγραμμένων οὕτως, ὅπως εἶπομεν, θέλει γίνεαι, ἐλπίζομεν, σαφεστέρα, ἂν μάλιστα πρὸς δυσμὰς εἰς ἀπόστασιν μετρίαν εὐρεθῆ καὶ ἄλλος τοιοῦτος ὡσαύτως ἐπιγεγραμμένος κατὰ τὰ δύο του πρόσωπα, ὅτε θέλομεν λέγει, ὅτι ἔχομεν ἐν τῇ γραμμῇ ταύτῃ τὰ πρὸς βορρᾶν ὄρια τοῦ ἔξω Κεραμεικοῦ καὶ θέλομεν ἀποδέχεσθαι εὐκόλως τὴν ἐρμηνείαν, ἣν ἤδη τις ἡμῶν συνάδελφος καὶ τοῦ ἐνός τούτου καὶ μόνου ἔδωκεν ὄρου, λέγων, ὅτι διὰ τοῦτο εἶναι οὕτως ἐπιγεγραμμένος, ἵνα τοὺς ἔξω παρὰ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως βαδίζοντας διδάσκῃ τοὺς μὲν ἀπ' ἄρκτου καὶ ἀνατολῶν ἐρχομένους, ὅτι ἐδῶ ἄρχεται ὁ Κεραμεικός, τοὺς δὲ ἀπὸ νότου καὶ δυσμῶν, ὅτι ἐδῶ λήγει. Ἀκόλουθον δὲ ταύτῃ τῇ

έρμηνεία είναι να προσθέσωμεν ὅτι πρέπει τότε να περι-
μένωμεν ἂν εὐρεθῶσιν ἐν μείζονι πρὸς δυσμὰς ἀποστάσει
ὄροι ἄλλοι τοιοῦτοι ἐν γραμμῇ ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον, να
ἔχωσιν ἐπιγεγραμμένας διττῶς ὄχι τὰ πρὸς βορρᾶν καὶ νό-
τον πρόσωπά των, ἀλλὰ τὰ πρὸς δύσιν καὶ ἀνατολὰς, ἵνα
καὶ ἐκεῖ οὕτω πρεπόντως φανερώνηται ἡ τοῦ ὀρίου τοῦ
Κεραμεικοῦ γραμμῆ, τῶν ἐπέκεινα μενόντων ἔξω αὐτοῦ.

Ἀλλὰ πλέον ἴσως τοῦ δέοντος ἐκτεινόμεθα καὶ προλαμ-
βάνομεν τὰ μέλλοντα. Ἐπανερχόμενοι εἰς τὸ τεῖχος λέγομεν,
ὅτι ἐφ' ὅσον μέχρι τοῦδε ἐφάνη τοῦτο παρατεινόμενον, εἶναι
κατὰ μὲν τὰ κατώτατα στρώματα μετὰ μεγάλους λίθους πο-
λυγώνους κατεσκευασμένον, τὰ δὲ ἀνωτέρω ὄχι τόσον κα-
νονικῶς καὶ ὡς τὰ πολλὰ κατὰ τὰς ἀρμογὰς εἶναι ἀλειμ-
μένον ἀμμοκοκία τινὶ φαιᾷ, παρουσιαζούτῃ πλατείας ὀπω-
σοῦν ζώνας ὄχι εὐγράμμους τῇ ἀληθείᾳ καὶ ἐχούσας ἐγ-
κεχαραγμένας κόσμου δῆθεν χάριν χαράγματα ἐπὶ νωπῆς
ἔτι τῆς ὕλης χαραχθέντα σχημάτων ῥομβοειδῶν καὶ ταῦτα
ἀμελῶς. Παραδεκτέον λοιπὸν ἐδῶ ἐπισκευὴν τινα εἰς χρό-
νους ὄχι εὐτυχεῖς καὶ διὰ τοῦτο ἀφροντιστοῦντας τῆς φι-
λοκαλίας. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως κατὰ τὰ δύο δὲ πέρατα
τοῦ νῦν διὰ τῆς ἀνασκαφῆς ἀνακεινημένου χώρου ἔχουσι
φανῆ κτίσματα πολὺ κάλλιονα, πρὸς μὲν τῷ ρεύματι τῶν
ἀκαθάρτων ὑδάτων καὶ ἐν μικρᾷ ἀπὸ τοῦ ὄρου ἀποστάσει,
εὐμέγεθες τετράγωνον κρηπίδωμα ἐκ λίθων καλῶς ἡρχι-
τεκτονημένον κατὰ δύο ἢ καὶ τρία βάθρα ἐπάλληλα ἀνισο-
μεγέθη καὶ ὀλίγον ἀπὸ τοῦ τείχους πρὸς δυσμὰς ἐξέχον,
οὗ καὶ ἡ ἐτέρα πλευρὰ ἢ πρὸς βορρᾶν ὁμοία ἐφάνη, καὶ
παρασιάζεται μὲν τὸ ὅλον, ὡς ἔχει νῦν, οἷον θεμέλια
πύργου τινός, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ δειχθῇ μετ' ὀλί-
γον καὶ ὡς ἄλλο τι.

Τὸ δὲ ἕτερον καλὸν καὶ πολὺ κάλλιον κτίσμα, ἔχον κα-
τὰ τὰς ἀρμογὰς τῶν λίθων ἐπιμελῶς λελαξευμένας ται-
νίας εἰσεχούσας, ἐφάνη μόλις πρὸ 4—5 ἡμερῶν παρὰ τὸ
βόρειον χεῖλος τῆς πρὸς τὴν ἁγίαν Τριάδα ἀγούσης ὁδοῦ,
τετράγωνον καὶ αὐτὸ καὶ ἐν σχέσει τινὶ, ὡς φαίνεται, πρὸς
δύο ἐκεῖ πλησίον θεμελίων γραμμὰς ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνα-
τολὰς χωρούσας καὶ συναπτούσας ἴσως πρὸς τὸν περιόβο-
λον, οὐ ὁμῶς περιόβου τῆν γραμμὴν ἐνταῦθα εἰσέτι δὲν
εὔρομεν, ἐπειδὴ ἴσως δὲν ἐφθάσαμεν εἰς ἱκανὸν βάθος. Τὴν
δὲ προμνημονευθεῖσαν πυλίδα ἐπίσης δὲν εὔρομεν εἰσέτι,

διότι κατὰ τὸ μέρος, ὅπου τίθεται ὑπὸ τῶν ἰδόντων ποτὲ αὐτήν, τὸ ἔδαφος εἶναι ἀνεπίδεκτον νῦν σκαφῆς διὰ τὰς πολλὰς βροχὰς τὰς πρὸ τριῶν ἐβδομάδων, ἔτι δὲ καὶ διὰ τοὺς ἐκεῖ πλησίον σωλήνας τοῦ ἀερίοφωτος. Λέγομεν ἔτι καὶ τοῦτο, ὅτι τὰ χρώματα τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης διαφέρουσι πολὺ τῶν τοῦ λόφου τῆς ἁγίας Τριάδος, τοῦ τόσοῦν πλησίον, διότι δὲν ἔχουσιν, ὡς ἐκεῖνα, πλῆθὺν παντοίων πάσης ὕλης λειψάνων τοῦ ἀρχαίου βίου, ἀλλ' εἶναι ἀρχαιολογικῶς πτωχότατα. Ἀρχαῖά τινα τεμάχια λίθινα γλυπτὰ ἢ ἐνεπίγραφα, λύχνοι, κερμάτια τινα χαλκᾶ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ ἄλλα μικρὰ πράγματα ἐδῶ εὐρεθέντα δὲν ἐπαρουσίασαν τι ἄξιον ἰδιαιτέρου λόγου· συνάγονται δὲ ἐπιμελῶς καὶ φυλάττονται διὰ τοὺς φιλαρχαίους. Παύοντες δὲ τὸν λόγον περὶ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης εὐχόμεθα νὰ μὴ ἀπαντηθῶσι δυσκολίαι εἰς τὴν ἐξακολούθησιν καὶ τελείωσιν. Μεγάλως δὲ ἤθελεν εὐκολυνθῆ τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρίας, ἂν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς διετάσσετο ἡ ἡρέμα ἀπὸ τοῦ πτωχοκομείου καὶ ἐξῆς ταπεινώσις τῆς ἐπιφανείας τῆς ὁδοῦ μέχρι τῆς ἁγίας Τριάδος καὶ ὀλίγον περαιτέρω, τοῦθ' ὅπερ καὶ δι' ἀναφορᾶς ποτὲ ἐζήτησε τὸ συμβούλιον παρὰ τοῦ ὑπουργείου καὶ δὲν ἀπελπίζεται ὅτι θέλει τύχει τῆς αἰτήσεώς του. Ἐδαπανήθησαν δὲ εἰς τὸ ἔργον μέχρι τοῦδε δρ. 1111. (*)

Μετὰ τὰ περὶ ἀνασκαφῶν ἔπρεπέ τι νὰ ρηθῆ περὶ ἐπισκευῶν, ὅσαι τυχὸν ἐπὶ ἀρχαίων οἰκοδομῶν ἀναγκαῖαι φανεῖσαι ἐξετελέσθησαν· ἀλλ' ἐφέτος εἰς κοινὰς μόνον ἐπισκευὰς αὐλογύρων καὶ τῶν τοιούτων ἔδαπανήθησαν δραχ. 202. Διενεώθη δὲ μόνον τὸ Συμβούλιον, ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἐπισκευὴν ἢ ὑποστήριξιν τριῶν ἐνταῦθα κτισμάτων, μάλιστα δὲ τοῦ ἐν Βάσσαις τῆς Φι-

(*) Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς παρούσης ἐκθέσεως ἐξηκολούθησεν ἡ ἀνασκαφὴ ἀδιαλείπτως μέχρι τῆς σήμερον, 25 Σεπτεμβρίου, καὶ ἐφάνησαν πολλὰ ἄλλα, ἃ δὲν εἶναι δυνατὸν ἐδῶ ν' ἀναφέρωμεν λεπτομερῶς. Λέγομεν ὅμως τόσοσόν, ὅτι ἕως καὶ τὸ ἀνοιγμα αὐτὸ τοῦ Διπύλου ἔχομεν ἤδη φανῆν ἐνώπιόν μας. Ἐν τούτοις οἱ ἀναγνώσται ἅς εὐχαριστηθῶσι κατὰ τὸ παρὸν μὲ τὸ σχέδιον τοῦ μέρους τοῦ περιβόλου τοῦ παρὰ τὸν ὄρον Κεραμεικοῦ, ὅπερ, σχεδιασθὲν ὑπὸ Ἰω. Παπαδάκη, κατ' ἐγκρισίν τοῦ Συμβουλίου δημοσιεύεται.

γαλείας ναοῦ τοῦ Ἐπικουρίσου Ἀπόλλωνος, τοῦ καλλιτέχνηματος ἐκείνου τοῦ Ἰκτίνου, ὅστις ναὸς, καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, ἔχει τῶντι πολλήν χρείαν τῆς παρὰ τῆς Ἑταιρίας ἐπιμελείας. Καὶ περὶ τούτου ἐζητήθη πρὸ πολλοῦ ἐπανειλημμένως σύμπραξις τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῶν μηχανικῶν αὐτῆς τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας, ἧς εὐχόμεθα νὰ τύχη τὸ μεθ' ἡμᾶς Συμβούλιον, ἵνα προβῇ εἰς τὸ ἔργον.

Ἐγένοντο ἐν τῷ ἔτει τούτῳ κατὰ τὸ σύνθημα καὶ ἀγοραὶ ἀρχαίων παντοίας ὕλης καὶ τέχνης πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας τοῦ ἐν τῷ Βαρβακείῳ καὶ ἐδόθησαν δι' αὐτὰ δραχ. 5202. Βλέπετε ἐκ τοῦ ποσοῦ, ὅτι τὸ Συμβούλιον δὲν ἐγλισχρεύετο ὑπὲρ τῶν καλῶν καὶ χρησίμων τῇ συλλογῇ ἂν δέ τινα τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ πρὸς πώλησιν φανέντων ἀρχαίων θεωρηθέντα κοινῶς ἀξιόλογα δὲν περιήλθον εἰς τὴν Ἑταιρίαν, αἰτία εἶναι ἢ αἱ ὑπέρμετροι ἀξιώσεις τῶν πωλούντων ἢ ἡ κακὴ τῶν αὐτῶν ἕξις τοῦ νὰ τρέπωνται πρῶτον πρὸς τοὺς ξένους καὶ εἰς αὐτοὺς νὰ τὰ δίδωσιν, ἐνίοτε καὶ ἐπὶ εὐτελεστέρα τιμῇ τῆς ἧς ἤθελον λάβει παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας, Ἄλλ' ἔλπεις εἶναι ν' ἀλλάξωσι τὰ πράγματα. Ἀνοίγει τὸ Μουσεῖον διὰ τε τοὺς ἐταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν τῆς πρωτευούσης δις τῆς ἐβδομάδος, δευτέραν καὶ τετάρτην (*) παρεχομένων καὶ πασῶν τῶν εὐκολιῶν εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐν αὐτῷ ἀρχαίων, συμφώνως πρὸς τὰ ἀναγεγραμμένα ἐν τῷ ἐλευθερίῳ ὀργανισμῷ τῆς Ἑταιρίας.

Καὶ κατὰ τὸ παρὸν δὲ ἔτος, καθὼς καὶ κατὰ τὰ πρότερα, ἐγένοντο δωρεαὶ εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦτο παρὰ διαφορῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ οἰκούντων ὁμογενῶν, ὧν τὰ ὀνόματα θὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην, ὅταν τυπωθῇ. Ἀνεγράφοντο δὲ μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ἐν ταῖς μηνιαίαις δηλώσεσιν, ἅς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας κατεχώριζεν ἐκάστοτε εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς πρωτευούσης.

Ἡ σύνταξις τοῦ λεπτομεροῦς καταλόγου τῶν τῆς Ἑταιρίας ἀρχαίων ἐπροχώρησεν ἐν τῷ ἔτει τούτῳ μέχρι τοῦ γενικοῦ ἀρ. 6102 (**). Πέρυσιν ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἦτο 5558.

(*) Τὸν μὲν γε·μῶνα ἀπὸ 2—4 ὥρ. μετὰ μεσημβρ. τὸ δὲ θέρος ἀπὸ 3—5.

(**) Μέχρι τῆς σήμερον, 25 Σεπτεμβρίου 1872, ἡμέρας ὅτε ἐκτυποῦται τὸ παρὸν φύλλον, ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν καταλεγεμένων ἀρχαίων

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἐταιρίας ἠύξησε κατὰ 18 βιβλία, ὧν 16 μὲν ἐδωρήθησαν αὐτῇ, 2 δὲ ἠγοράσθησαν. Πίναξ αὐτῶν θὰ προσαρτηθῇ εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην.

Τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος τῆς ἐκδιδομένης ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐταιρίας, δαπάνη δὲ τῆς Κυβερνήσεως, παρεσκευάσθη ἐν γεῦχος κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο καὶ εἶναι ὑπὸ τὰ πιεστήρια. (*)

Τὰ μέχρι τοῦδε λεχθέντα ἦσαν ἀφήγησις ἔργων τοῦ Συμβουλίου τακτικῶν καὶ καθ' ἕκαστον ἔτος οὕτως ἢ ἄλλως ἐπαναλαμβανομένων. Τὰ δ' ἐξῆς ῥηθησόμενα ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας τοῦ βασιλείου ἀρχαιοτήτων, ἔργον πρῶτην φοράν ἐφέτος τελεσθὲν, ἀφοῦ, ὡς σᾶς εἴπομεν πέρυσιν, ἡ Κυβέρνησις ἔδωκεν ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν Ἐταιρίαν συνδρομὴν 4 χιλ. δραχμῶν, πεισθεῖσα, ὅτι ἔπρεπέ τι νὰ ἐνεργηθῇ πρὸς περιστολὴν τῶν βλαβῶν τῶν κατὰ καιρούς εἰς τὰς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχαιότητος ἐπιφερομένων, αἵτινες προήρχοντο μὲν ἐξ ἀγροικίας τιῶν ἢ πλεονεξίας, ἠύξανον δ' ἐπιφόδως ὁσημέραι, ἕνεκα τῆς ἀκηδίας τῶν κατὰ τόπους ἀρχῶν: Τὸ συμβούλιον τῆς Ἐταιρίας, καίπερ προβλέπον, πόσον βαρὺ εἰς αὐτὸ ἐμελλε νὰ εἶναι τὸ ἔργον τῆς ἐφορεύσεως, ἀναλογισθὲν ὅμως τὴν πιθανὴν ἐξ αὐτοῦ ὠφέλειαν εἰς τὰς πολυτίμους τῆς πατρίδος ἀρχαιότητος, ἀνέλαβεν αὐτὸ οἷον δοκιμῆς χάριν. Ἐπειδὴ δὲ οὐδὲ ἐν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἠδύνατο

ἀνέβη εἰς 6320, καὶ σύγκειται ἐκ τῶν ἐξῆς εἰδικῶν ἀριθμῶν: λιθίνων 2136, χαλκῶν 614, σιδηρῶν 32, μολυβδίνων 548, ἀργυρῶν 26, χρυσῶν 49, ὀστεινῶν 52, θαλίμων 107, διαφόρων ὀλῶν ἀναμικτῶν 76, πηλίνων ἀγγείων 1370, πηλίνων μορφῶν 540, πηλίνων λύχων 327, πηλίνων σκευῶν 157, πηλίνων τύπων ἤτοι μητρῶν 57, θραυσμάτων πηλίνων 119, πυραμιδοειδῶν πηλίνων 88, φακοειδῶν πηλίνων 18, λαβῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. Ἰστέον δὲ, ὅτι αἱ λαβαὶ ἀμφορέων ἐνεπιγραφοὶ συμποσοῦνται νῦν ὑπὲρ τὰς 7 χιλιάδας, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἀντιγραφὴν ἐξεδόθη τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν τῷ βιβλίῳ *Inscriptions céramiques de Grèce par A. Dumont, Paris, 1874*. Νομίσματα δὲ ὑπάρχουσιν, ἂν καὶ εἰσέτι ὄχι διατεταγμένα, χρυσᾶ μὲν 11 (τὰ πλεῖστα Βυζαντινὰ), ἀργυρᾶ δὲ μετὰ καὶ τῶν ἐκ τοῦ κράματος *rotin* ἢ *billon* ὑπὲρ τὰ 500, χαλκᾶ δὲ ὑπὲρ τὰς 9 χιλιάδας.

(*) Ἡδη ἐξεδόθη τῇ 12 Αὐγούστου 1872.

νά πορευθῆ εἰς τὰς ἐπαρχίας, χωρὶς νὰ παραμελήσῃ τὰ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ δημόσια καθήκοντά του, ἐδέησε νὰ εὐρεθῶσι πρόσωπα ἄλλα κατάλληλα, ὅπερ δὲν ἦτον εὐκολόν. Ὅμως δ' ἐπέτυχε μετ' εὐσυνειδήτων ζήτησιν εἰς τὴν ἐκλογὴν δύο ἀποστόλων, τοῦ ἐν Ἐρμουπόλει σχολάρχου Ἀντ. Βλαστοῦ καὶ τοῦ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας βοηθοῦ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ γραφείου Π. Σταματάκη, ἀμφοτέρων ἐχόντων ἤδη πεῖραν εἰς τὰ ἀρχαιολογικὰ καὶ προθυμίαν πρὸς ἔννομον ἐνέργειαν. Ἐφωδιάσθησαν λοιπὸν οὗτοι με συστατικὰ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς κατὰ τόπους ἀρχὰς καὶ μὲ ὁδηγίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐταιρίας, καὶ οὕτω ὁ μὲν Βλαστός ἐστάλη εἰς Πελοπόννησον, ὁ δὲ Σταματάκης εἰς τὴν Στερεάν Ἑλλάδα. Τοῦ Βλαστοῦ ἡ ἀποστολὴ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διαρκέσῃ πολὺ, διότι διαθέσιμον χρόνον ἀπὸ τῶν ἄλλων καθηκόντων του πλείοτερον τοῦ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως μηνὸς δὲν εἶχεν. Ἀλλ' ἐν τῷ βραχεῖ τούτῳ χρονικῷ διαστήματι ἐξετέλεσε τὸ ἔργον του κάλλιστα, διότι ἀναχωρήσας ἐντεῦθεν τῇ 15 Ἰουλίου παρελθόντος ἔτους καὶ ἐπισκεφθεὶς κατ' ἀρχὰς τὴν Κορινθίαν καὶ τὴν Σικυωνίαν καὶ ἰδίως τὸ τότε νεωστὶ ἀνακαλυφθὲν ἐκεῖνο ἄντρον τῆς Κυλλήνης, πρῶτος ἀντέγραψε τὰς ἐν αὐτῷ ἐπιγραφὰς καὶ ἐκτυπα αὐτῶν ἔλαβε χάρτινα, ἔργον τελέσας ἐπιπονώτατον, εἶτα δὲ καὶ εἰς ἄλλα πλησιόχωρα μέρη ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας ποιήσας ἐπιτυχεῖς καὶ ἐν Ἄργει τακτοποιήσας καὶ καταλογίσας τὰ τῆς ἐκεῖ συλλογῆς ἀρχαίων, ἐπορεύθη εἰς Τρίπολιν, Μαντίνειαν, Σπάρτην καὶ Γύθειον, καὶ εἰς πάντα τὰ μέρη ταῦτα ὑπὲρ τῶν σποράδην ἀρχαίων μνημείων ὁμοίως ἐνεργήσας καὶ πλείστας ἐπιγραφὰς καὶ σπουδαίας ἀνεκδότους ἀντιγράψας ἐπανῆλθεν διὰ Ναυπλίου εἰς Ἀθήνας. Διαμείνας δὲ ἐνταῦθα ἡμέρας τινὰς καὶ συντάξας λεπτομερῆ ἔκθεσιν περὶ πάντων, ἃ εἶδε καὶ ἐπραξεν, ἐπέδωκεν αὐτὴν μετὰ τῶν ἐπιγραφῶν εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ οὕτως ἔχων τὰς τούτου εὐχαριστίας ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια. Ὁ δὲ Σταματάκης, ἀναχωρήσας ἐντεῦθεν κατὰ τὸν αὐτὸν τῷ Βλαστῷ χρόνον, πρῶτον ἀπῆλθεν εἰς Θήβας καὶ συναθροίσας μετὰ πολλοῦ κόπου ἐκεῖ ἱκανὰ ἀρχαῖα ἐνθεν ἀκείβηεν ἐσπαρμένα καὶ καταλογίσας κατέθηκεν εἰς χῶρον κατάλληλον. Τὰ αὐτὰ δὲ ἐποίησε καὶ ἐν Πλαταιαῖς καὶ ἐν Χαιρωνείᾳ, ἐνθα καὶ πλείοτερον διέτριψε διὰ τὴν ἀνωτέρω μνημονευθεῖσαν ἀνασκαφὴν. Τὰ κατ' αὐτὴν ἀναφα-

νέντα ἐπετίγραφα μνημεῖα καὶ ἄλλα πολλὰ ἀλλαχόθεν ἀνέκδοτα ἀντέγραψεν ἐπιμελῶς καὶ ἐκτυπα αὐτῶν ἔλαβε· τὸ ἐν Χαιρωνείᾳ θέατρον ἐξ ἰδιωτικῆς κατοχῆς εἰς τὴν τοῦ δημοσίου κυριότητα μετήγαγε δραστηρίως ἐνεργήσας, καὶ ἐν Δαυλίδι δὲ καὶ ἀλλαχοῦ, συνεργεῖα καὶ τοῦ ἐνταῦθα ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καμινευτὰς ἀσβέστου ἐξώκισεν ἐκ τῆς ἐρήμου ἀκροπόλεως πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀρχαίων λίθων. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὸν περίφημον τῆς Χαιρωνείας λέοντα περιταφρεύσας καὶ συγκεντρώσας τὰ τεμάχια ἠσφάλισε κάλλιον ἢ πρότερον, καὶ περὶ τῶν ἐν Ὀρχομενῷ ἀρχαίων ἐφρόντισε· καὶ ταῦτα καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα ποιήσας ἐπέστρεψεν ἐδῶ τὴν ἀνοιξιν καὶ ἐν ἐκθέσει λεπτομερεῖ τὰ πάντα κατὰ τὸ δέον ἀνεκοίνωσε τῷ Συμβουλίῳ καὶ εὐαρεστήσας αὐτῷ λίαν, ἐστάλη πάλιν μετὰ τὸ πάσχα εἰς Πελοπόννησον, πρῶτον μὲν ἵνα πληροφορήσῃ ἡμᾶς ἀκριβέστερον περὶ τοῦ ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ Ἄργους παρὰ τὸ χωρίον Χώνικα ἀνακαλυφθέντος νεωστὶ ἀρχαιοτάτου κτίσματος, οἷος ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος θησαυρός, εἴτα δὲ κατεσπευσμένως παρηγγέλη νὰ ὑπάγῃ εἰς Σπάρτην, ἵνα ἐνεργήσῃ πρὸς διάσωσιν τῶν διακινδυνευσάντων σπουδαίως ἐκεῖ ἐσχάτως ἀρχαίων. Παύσας δὲ ἐκεῖ διὰ τῆς ἐπιμόνου καὶ κανονικῆς ἐνεργείας του τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἀρξαιμένης καταστροφῆς περὶ τὸ καλούμενον μνημεῖον τοῦ Λεωνίδα καὶ φροντίσας καὶ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τῶν τοῦ νόμου παραβατῶν, ἐτράπη ὕστερον εἰς μόρφωσιν συλλογῆς ἀρχαίων δημοτικῆς, εἰς ὃ ἔργον ἔτι καὶ νῦν ἀσχολεῖται.

Ταῦτα τὰ λίαν συνοπτικῶς ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τροχάδην εἰρημένα ἔστωσαν εἰς ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι ἡ δοκιμὴ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχαίων δι' εἰδικῶν ἀποστόλων τοῦ Συμβουλίου ὄχι μόνον δὲν ἀπέτυχεν, ἀλλὰ καὶ αἴσια ἀποτελέσματα ἐπήνεγκεν. Ἐκτὸς τῆς μερικῆς διασώσεως μνημείων ἀπὸ τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς συναθροίσεως ἄλλων καὶ τακτοποιήσεως, ἐκτὸς ἔτι τῶν πολλῶν καὶ χρησιμωτάτων τῆς τε Ἐταιρίας καὶ τῆ Κυβερνήσει πληροφοριῶν, αἵτινες διεβιβάσθησαν εἰς Ἀθήνας ὑπὸ τῶν ἀποστόλων, ἐπετεύχθη, νομίζομεν, ἢ εἶναι ἐγγὺς πρὸς τὸ ἐπιτευχθῆναι, τὸ οὐχ ἦττον σπουδαῖον τοῦτο, νὰ μάθωσιν οἱ πολλοί, ὅτι ἔστι τις ἐν Ἑλλάδι ὁ κηδόμενος τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ ὅτι ὁ νόμος ἡ δὲ ὑπὲρ αὐτῶν κείμενος δὲν

πρέπει νὰ θεωρῆται γράμμα νεκρὸν καὶ ὅτι ἡ τιμὴ καὶ τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος ἀπαιτοῦσι νὰ διαφυλάττωμεν αὐτὰς πάντες ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ καὶ νὰ δαπανῶμεν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἰδιῶται καὶ δῆμοι καὶ κράτος. Ἀλλὰ, κύριοι, τὰ καλὰ ταῦτα ἀποτελέσματα εἶναι, ἀναγκαζόμεθα νὰ τὸ εἴπωμεν, πλείστης καὶ ἐπιπόνου ἐνεργείας ἔκγονα τῶν τε ἀποστόλων αὐτῶν καὶ τοῦ ἐνταῦθα τῆς Ἐταιρίας συμβουλίου, ὅπερ διηγεκῶς σχεδὸν ἐπασχολεῖται, ἕνεκα τῆς ἐξ ἀνάγκης πολλῆς ἀλληλογραφίας καὶ τῆς ἐπὶ θύρας τῶν ὑπουργῶν συχνῆς φοιτήσεως πρὸς κατόρθωσιν τῶν ἐκάστοτε ἀπαιτουμένων. Ὅθεν ἤθελεν εἶναι καλὸν νὰ ἐξευρεθῆ ἀπονώτερός τις καὶ ἀποτελεσματικώτερος τρόπος τῆς τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχαίων ἐφορεύσεως. Τοιοῦτος δὲ φαίνεται ὁ δι' ἐφόρων διαρκῶν, περιβεβλημένων καὶ μείζονα διοικητικὴν δύναμιν πρὸς τὴν αὐτόθεν ἐνέργειαν τῶν χρεωδῶν. Ταύτην τὴν σκέψιν ὑποβάλλοντες καὶ συνιστῶντες εἰς τὴν σύνεσιν τῆς Κυβερνήσεως, παύομεν τὴν ἐφετεινὴν ἡμῶν λογοδοσίαν.

Μετὰ ταῦτα ὁ ταμίας ἐπαρουσίασεν ἔντυπον καὶ ἀνέπτυξε καὶ προφορικῶς τὸν ἐξῆς ἰσολογισμόν τοῦ ἔτους.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἀπὸ Ἰουνίου 1871 μέχρις Ἰουνίου 1872.

ΕΣΟΔΑ		Δραχ.	Λ.	ΕΞΟΔΑ		Δραχ.	Λ.
Υπόλοιπον προηγούμενης διαχειρίσεως	Εισπράξεις καθ' ὅλον τὸ ἔτος.		9370 88	1.) Γραφεῖον	Μισθὸς γραφέως καὶ κλητῆρος	840	
1.) Παρακαταθῆκαι.	Υπόλοιπον χρηρηγίας τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδος		1148 50	2.) Μουσείον	Υλικόν, ταχυδρομικά, τυπωτικά κλπ.	647 62	1487 62
2.) Συνδρομαί.	Τακτικά	5051 20			Μισθὸς φύλακος ἀπομάχου	144	
	Ἐκτακτοί	3724			Υλικόν, μεταφορὰ, συζύλλησις ἀρχαίων κλ.	146 05	
	Εἰδικαὶ τῆς Κυβερνήσεως δι' ἐπιθεώρησιν καὶ διάσωσιν τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχ. ἀρχαιοτήτων.	3995	12773 20	3.) Ἀρχαιοτήτες.	Βιβλιοθήκη	73 50	363 55
3.) Ἐθνικὴ Τράπεζα.	Μέρισμα ἀ. ἑξαμην. 8 μετοχῶν ἑταιρίας καὶ 10 μετοχῶν Ῥώμα πρὸς δραχ. 90.10	1621 80			Ἀνασκαφαὶ ἐν Ἀθήναις	5990 18	
	Ὅμοιον μέρισμα β'. ἑξαμην. » 92.	1656	3277 80		Ὅμοιοι ἐν Χαϊρώνειᾳ	761 25	
4.) Ἰδία.	Τόκος καταθ. δρ. 10061 β'. ἑξαμηνίας 1870 ἀ. καὶ β'. ἑξαμην. 1871 πρὸς 6 1/2 τοῖς ο/ο		981		Ἀγορὰ ἀρχαιοτήτων	6751 43	
5.) Ἰδία.	Δάνεια Κυβερνήσεως.				Ἐπισκευαὶ, ἀναστηλώσεις κλπ. ἀρχαίων μνημείων	5202	
	Τόκος 631 ὁμολογ. τῶν 9 ο/ο 15 86ρ. 1871 Ὅμ. 628 » » 15 Ἀπρ. 1872 ἐν αἷς 4 ὁμολογ. προσφορὰ Ἱερων. Βαλιέρου Μασσαλίας	7950 60			Ἐπιθεώρησις ἐπαρχ. ἀρχαιοτήτων	202	
	Ἐξαργύρωσις 11 κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν	7912 80	18943 40	4.) Παιον. Ἑταιρίας.	Συλλογὴ ἀρχαιοτήτων καὶ σχηματισμὸς δημοτ. μουσείων εἰς Θήβας, Πλαταιάς καὶ Χαϊρώνειαν	4232 60	
6.) Δημόσιον ταμείον.	Τόκος 20 ὁμολογιῶν δανείου 6,000,000		120		Ἀγορὰ 11 ὁμολογιῶν δανείου 28,000,000 τῶν 9 0/0 εἰς ἀντικατάστασιν κληρωθεισῶν ἰσαριθμῶν ἐκ τῆς δωρεᾶς φιλαρχαίων	2932 93	
7.) Ἀπόλ. προκαταβολῶν.	Ἀπόληψις προκαταβολῆς διὰ τὴν πέρυσιν γενομένην ἀγορὰν τοῦ κατὰ τὴν Ἠνύκα γηπέδου Πιττάκη		1675 50		Ἀγορὰν 58 ὁμοίων τῶν 9 καὶ 8 τοῖς 0/0 Προσφορὰ 4 ὁμολ. δανείου 28,000,000 τῶν 9 0/0 ὑπὸ Ἱερων. Βαλιέρου	15833 36	
8.) Δόξα	Ἐκπωλήσεως τευχῶν Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος Ἐξαργύρωσις χρημ. γραμματίου ἐπιστράσεως ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἐπαρχ. ἀρχαιοτήτων Σταματάκη	155		5.) Παρακαταθῆκαι.	Δι' ἐργασίαν εἰς τὴν ἀρχαιολογικ. ἔφημερίδα Ὑπόλοιπον δι' ἐπομένους ἐργασίας	125	
	Ὅλον	299 25	454 25			1023 50	1148 50
			48744 53	6.) Ὑπόλοιπον μεταφερόμενον εἰς νέαν διαχείρησιν			39660 29
							9084 24
							Ὅλον
							48744 53

Περιουσία τῆς Ἑταιρίας.

1.) Ἀκίνητα.	Οἰκία ἐν Κηφισίᾳ, δωρεὰ Κ. Ἰωνίδου, καὶ γήπεδον Ψωμᾶ ἐν Ἀθήναις	15000	1.) Ἀκίνητα.	Οἰκία ἐν Κηφισίᾳ καὶ γήπεδον ἐν Ἀθήναις	15000
2.) Ἐθνικὴ Τράπεζα.	Ὅκτὼ μετοχαὶ τῆς Ἑταιρίας	16800	2.) Ἐθνικὴ Τράπεζα.	Ἀξία 8 μετοχῶν τρέχουσα ἤδη δραχ. 3000	21000
3.) Ἰδία.	Καταθέσεις ἔντοκοι	10061	3.) Ἰδία.	ἔντοκοι καταθέσεις	(α) 10061
4.) Δημόσιον Ταμείον.	Ἔκδοσις ὁμολογία εθνικοῦ δανείου 6,000,000	2000	4.) Δημ. Ταμείον.	697 ὁμολ. ἐθν. δανείων τῶν 9 καὶ 8 τοῖς ο/ο	(β) 195160
5.) Ἰδιον.	Ἐξαργύρωσις τριάκοντα πέντε τῶν 28,000,000	177800	5.) Ἰδία.	20 ὁμοιοὶ τῶν 6,000,000	(γ) 2000
6.) Ὑπόλοιπον ἐν τῷ ταμείῳ		9370 88	6.) Περιουσία ἐσόδων πρὸς τὰ ἐξόδα		231221
	Ὅλον	231031 88			9084 24
					255305 24

(α) Δραχ. 9061. ἐκ τῆς δωρεᾶς τῶν φιλαρχαίων.
» 1000. Δωρεὰ Ἰωάννου Λαδοπούλου.
10061.

(β) 635 ὁμολογ. προσφορὰ Φιλαρχαίων.
4 ὁμοιοὶ ὁμοίως Ἱερ. Βαλιέρου.
58 ὁμοιοὶ ἐκ χρημάτων τῆς Ἑταιρίας.
697

(γ) 17 ὁμολ. ἐκ κληροδοτήματος Ἰωάννου Κομμανοῦδου.
2 ὁμοιοὶ προσφορὰ Γ. Συμβουλίδου.
1 ὁμοιοὶ προσφορὰ Τσάτση.
20

Παράθεσις. Ἔτος ἀρχαιολογικῶν 1870—1871 (ἴδε ἀπέναντι) .. 231031 88
Τὸ λήξαν ἤδη 1871—1872 (ὡς ἀνωθι) .. 255305 24
Ἀύξησις τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας κατὰ δραχ. (δ) 24273 36

(δ) Ἡτοιμ. δραχ. 7200 Ὑπερτίμησις 8 μετοχῶν τῆς Τραπέζης.
» 17360 Ἄξια προσθέντων ὁμολογιῶν εθνικοῦ δανείου.
» 24560
286.64 Διαφορὰ ὑπολοίπου π. ἔτους δραχ. 9370.88 πρὸς τὸ ὑπόλ. τοῦ λήξαντος » 9084.24
» 24273 36

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰουνίου 1872.

Ὁ Ταμίης
Π. ΕΜ. ΠΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἔτι ὁ ταμίας ἀνήγγεκεν εἰς τοὺς Ἐταίρους περὶ τοῦ χάριν τῆς μετοικεσίας τῶν Δελφῶν ποιητέου δανείου ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ δὴ ἐκ τῶν χρημάτων τῶν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν φιλαρχαίων μεταβιβασθέντων εἰς τὴν Ἐταιρίαν. Ἡ δὲ Συνέλευσις τῶν Ἐταίρων ἀκούσασα τὰ καθέκαστα τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἔδωκεν εἰς τὸ Συμβούλιον τὴν ἀδειαν τοῦ ποιῆσαι τὸ δάνειον, ὃν κύριον νὰ ὀρίσῃ καὶ τὰ τοῦ τόκου, ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ νὰ μὴ ματαιωθῇ ἢ εὐκταία μετοικεσία, δι' ἣν θέλει εἶναι δυνατόν ποτε νὰ γίνωσιν ἐν τῷ τόπῳ ἄξια λόγου ἀνασκαφαί.

Ἐσαύτως ἀνήγγεκεν ὁ ταμίας ὅτι τὴν ἐν Κηφισίᾳ ὑπὸ τοῦ αἰοιδίμου Κ. Ἰωννίδου δωρηθεῖσαν τῇ Ἐταιρίᾳ οἰκίαν, οὐδεμίαν πρὸ πλείστων ἐτῶν δίδουσαν πρόσοδον καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἰδίου δωρητοῦ ἔτι ζῶντος εἰς ἀπαλλοτρίωσιν προσδιωρισμένην, ἐζήτησε νὰ ἀποκτήσῃ ἤδη ἡ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἐταιρία πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐκεῖσε συστηθέντος παρ' αὐτῆς σχολείου κορασίων. Εὐκαιρίας τοιαύτης παρουσιασθείσης ἔδόθη παρὰ τῆς Συνελεύσεως ἢ περὶ πωλήσεως ἀδεια εἰς τὸ διοικ. Συμβούλιον.

Μετὰ ταῦτα ἐξελέχθη κατὰ τὸν ὀργανισμόν ἢ πρὸς ἐξέλεξις τῆς ἐτησίας χρηματικῆς διαχειρίσεως τριμελῆς ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Χρυσίδου, Στ. Ν. Δραγούμη καὶ Ἰω. Ἀγγελοπούλου, καὶ οὕτω διελύθη ἡ Συνέλευσις περὶ τὴν ἡμίσειαν μετὰ μεσημβρίαν.

Τῇ δὲ 25 Ἰουνίου 1872, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα 10 π. μ. συνελθόντων αὐθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐταίρων 25, πρῶτον μὲν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς κ. Ἰω. Ἀγγελόπουλος ἀνέγνω τὴν ἐξῆς ἔκθεσιν.

Πρὸς τὴν συνέλευσιν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας.

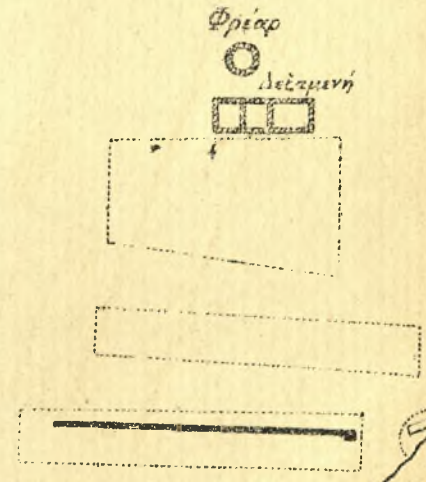
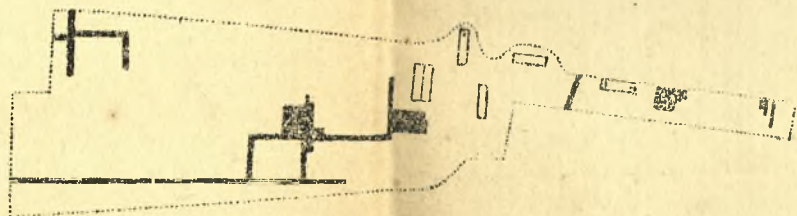
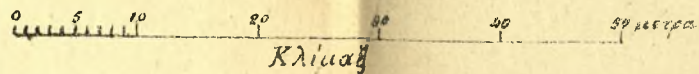
Κύριοι συνέταιροι,

Καθ' ἣν παρ' ὑμῶν ἐλάβομεν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐντολὴν, μετέβημεν παρὰ τῷ ταμίᾳ τῆς Ἐταιρίας κυρίῳ

ΧΑΡΤΗΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΓΡΟΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΑΡΥΚΑ
ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

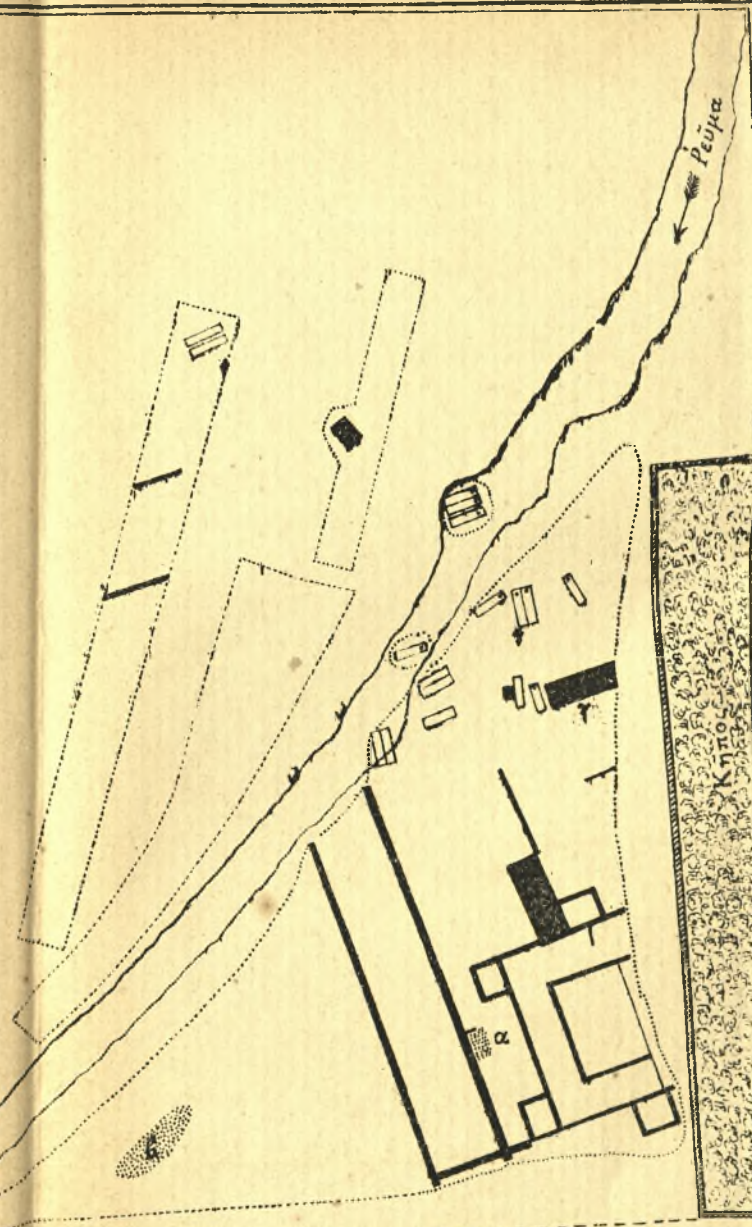
- Θεμέλια αρχαίων τοίγων και μνημείων
- Αρχαίοι τάφοι. (Ἡ ἐν τῶν στήμῃ διωνύει τὴν θέσιν τῆς κεφαλῆς τοῦ νεκροῦ).
- α Αρχαίον ἔδαφος ἐκ πλίνθων.
- β Σωρεία συντεμμένων ἀρχαίων πλίνθων ἀγρίων.
- γ Ἐπὶ τοῦ τοίχου φαίνονται ἕλη βάσεων τετραμῶν ἀστῶν
- ▨ Οἰκοδομαὶ καὶ τοῖχοι σημερινοί.
- ⋯ Ὄρια τῶν ἀνασκαφέντων μερῶν.

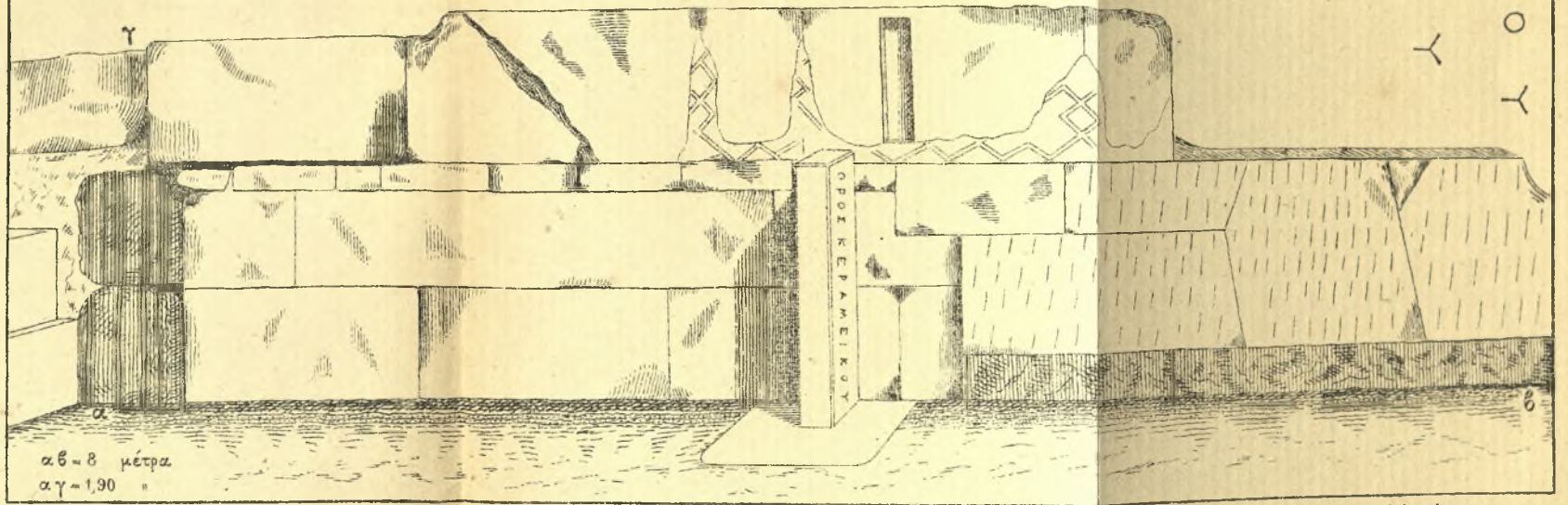
Τέρμα

Ὁδὸς ἐλαιοτριβείων

Ἐλαιοτριβεῖον

Ο Ρ Ο Σ Κ Ε Ρ Α Μ Ε Ι Κ Ο Υ
Ο Ρ Ο Σ Κ Ε Ρ Α Μ Ε Ι Κ Ο Υ

αβ = 8 μέτρα
αγ = 1,90 "

ΕΘρ. Σίβογ.